

4.2.3

23a → 24b (בלאו) (לימא כתנאי)

Note: the default punishment for any לאו is מכות. There are several exceptions, including לאו שבכללות.

Therefore, if a verse is applied to numerous cases, there are no מכות for violation of the verse.

1	וְחָלַב גְּבֵלָה וְחָלַב טְרֵפָה וְעָשָׂה לְכָל מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהּ: וּיקרא ז, כד
2	וְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וּבֶשֶׂר בְּשֹׁדֵה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ: שְׁמוֹת כב, ל
3	וְכָל חֲטָאוֹת אֲשֶׁר יִבְאֵא מִדְּמָה אֵל אֱהֵל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֹאכְלֵן בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וּיקרא ז, כג
4	וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת דָּרַשׁ דָּרַשׁ מִשֶּׁה וְהִנֵּה שְׂרָף וְיִקְצֹף עַל אֲלֵעֶזֶר וְעַל אֵיתְמָר בְּגִי אֶהָרֹן הַנּוֹתָרִם לְאִמָּר: וּיקרא י, טז
5	וְאִם יִוָּתֵר מִבֶּשֶׂר הַמְּלֵאִים וּמִן הַלֶּחֶם עַד הַבָּקָר וְשִׂרְפֹת אֵת הַנּוֹתָר בְּאֵשׁ לֹא יֹאכְל כִּי קֹדֶשׁ הוּא: שְׁמוֹת כט, לד
6	וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֹאכְל בְּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבֶּשֶׂר כָּל טָהוֹר יֹאכַל בֶּשֶׂר: וּיקרא ז, יט
7	לֹא אֲכַלְתִּי בְּאֵי מִמֶּנּוּ וְלֹא בְעֲרַתִּי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא נִתְתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כָּלֵב אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי: דְּבָרִים כו, יד
8	לֹא תוֹכַל לֶאֱכַל בְּשִׂעְרֶיךָ מֵעֶשֶׂר דָּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ וּבְכֹרֶךָ בְּקֹרֶךָ וּצְאֻנְךָ וְכָל נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ וְנִדְבַתִּיךָ וְתִרְוַמֶת יָדְךָ: דְּבָרִים יב, יז
9	וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בֶּשֶׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: וּיקרא ז, כ

- I. Attempt to align חזקיה v. אבהו v. ר' עקיבא: ר' יוסי הגלילי v. ר' עקיבא: ר' אבהו v. חזקיה
- a. *ג' דיה"ג*. v. 1 comes to permit any benefit – even mundane
 - b. *ד"ע*. v. 1 comes to allow use of טמא even if sanctified
 - i. Assumption: *ריה"ג* – ר' אבהו: *ריה"ג* – all הנאה is forbidden, verse comes to permit
 1. And: *ריה"ג* – חזקיה: *ריה"ג* – הנאה is assumed to be permitted; verse comes to allow use of טומאה
 - ii. Rejection: all agree with חזקיה: ר' אבהו holds that *ריה"ג* holds that הנאה from היתר only includes meat
 1. *גיד הנשה*. is either prohibited or included via ק"ו from חלב
 2. *ד"ע*. holds that הנאה from היתר includes all – even חלב
- II. Conclusion: they disagree about the source for איסור הנאה of חמץ (לרבנן) and שור הנסקל
- a. *However*: since they both agree to the איסור הנאה (חזקיה – from לא יאכל ר' אבהו; לא יאכל ר' אבהו infers from נבילה)
 - i. Dispute: is only about שנשחטו בעזרה; חזקיה reads לא יאכל to exclude others (from איסור הנאה)
 1. And: (v. 2) as excluding בעזרה אותו
 2. *אבהו*. the איסור is not דאורייתא (like ר' מאיר) and חזקיה reads לא יאכל to exclude others (from איסור הנאה)
- III. Alternate approaches
- a. Student: before שמואל בר נחמני quoting ר' שמואל בר נחמני
 - i. Rejects: other sources (ר' אבהו, טרפה, נבלה, ר' אבהו)
 - ii. Infers from: חטאות פנימות (v. 3)
 1. Inference: it already states באש תשרף; לא יאכל is extended to other איסורים
 2. Since: other מאכלות איסוריות have their own verse that prohibits eating, must be for איסורי הנאה
 3. However: doesn't extend to obligate burning all איסורי הנאה
 4. Challenge (*ר' שמואל בר נחמני*): that verse teaches that all קדשי קדשים that were burnt are burnt בקדש
 - b. רשב"ג (ר' שמואל בר נחמני): as reported by anonymous student to ר' יונתן
 - i. infers: from במילואים (v. 5) – following same pattern as above
 - ii. Challenge (*רשב"ג*): לא יאכל provides separate לאו of eating any בקדש
 - c. איסור אכילה → ר' אלעזר inferred from איסור אכילה; supports first verse;
 - i. Note: doesn't extend שריפה to other איסורי הנאה due to "הנותר"
 - ii. Challenge (*ר"פ*): לא יאכל needed here to establish independent, actionable לאו
 - d. *ר"פ*. inferred from שנטמא (v. 6)
 - i. ק"ו inferred from מעשר שני (v. 7) via איסור אכילה
 1. Challenge: אין מזהירין מן הדין
 - a. Answer: inferred from היקש (doesn't obligate שריפה for all איסורי הנאה)
 2. Challenge (*רבינא לר' אשי*): why not interpret as adding לאוין to eating שנטמא
 - a. Answer: we only add לאוין if we can't interpret otherwise
 - e. Addendum: לא יאכל in v. 6 extends to wood and frankincense; end of verse extends to אימורין
 - i. Challenge: אימורין also inferred from v. 9
 - ii. Answer: 1 is for טומאת הגוף and the other for טומאת בשר